

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταί ἐγγραφοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς

Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν

καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλεῖῳ Βίλμπεργ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Συνδρομὴ ἑτησία προπληρωτέα

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. ₤

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ. γρ. ₤

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ περὶ τὸν ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ ὀλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον ₤50 λεπτῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τιμωρεῖτε τοὺς ἀθετοῦντας τὰς περὶ γάμου ὑποσχέσεις των — Πᾶρα δύο τάφους (ὑπὸ κ. Βιρήνης Λαχανῆ). — Μεταρρυθμίσεις τοῦ Ἀρσακείου Παρθενωγαγείου καὶ Ἀμαλίου Ὀρφανοτροφείου. — Διεθνὲς Συνέδριον γυναικῶν ἐν Οὐάσιγκτον (ὑπὸ κ. Μαρίας δὲ Γαρδέλη). — Ὁ κόσμος τῶν ἐντόμων (ὑπὸ δεσποινίδος Τούλιας Κόκαλη). — Μελέτη ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς γυναικὸς ἐν τοῖς ταχυδρομείοις καὶ τηλεγράφοις. — Παιδικὸν Δελτίον (ὑπὸ κ. Καρτερίας Στεργίου). — Ποικίλα. — Ἐξέτάσεις. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλή. — Συνταγή. — Ἐπιφυλλίς.

ΤΙΜΩΡΕΙΤΕ ΤΟΥΣ ΑΘΕΤΟΥΝΤΑΣ ΤΑΣ ΠΕΡΙ ΓΑΜΟΥ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΤΩΝ

Μία τῶν μαστιζουσῶν τὴν κοινωνίαν ἡμῶν πληγῶν εἶναι καὶ ἡ νυμφοθηρία ἢ μᾶλλον ἡ προικοθηρία τῶν ἀνδρῶν καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς προερχομένη καὶ ἐγκατλήψεις τῶν μὴ πλουσίων νεανίδων.

Ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ὁ ἀνὴρ ἐπὶ τῶν ἰδίων ἐστηρίζετο πνευματικῶν καὶ ὑλικῶν κεφαλαίων πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ μέλλοντος τῆς οἰκογενείας του, ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ἡ δοθεῖσα πρὸς κόρην ὑπόσχεσις γάμου ἦν ἱερὰ καὶ ἀπαρχάτος, οἱ οἰκογενεὶαρχοὶ ἐπανεπαύοντο ἐπὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἰδίων τέκνων, ὧν τὰ ἠθικὰ κεφάλαια ἐτίθεντο πάντοτε εἰς μείζονα τῶν ὑλικῶν μοῖραν, καὶ ἡ προικοθηρία ἦν ἀγνωστὸν τι δι' ἀνδρα ἐντιμον καὶ τῆς κοινῆς ἀπολαύοντα ὑπολήψεως. Σήμερον ὅτε αἱ κοινωνικαὶ συνθήκαι μετεβλήθησαν, εἰς τρόπον ὥστε ὁ ἀνὴρ μεγάλην προῖκα ὄνειρεύεται ἀπὸ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἀδιόρατος ἴουλος καλύπτει τὰς παρειὰς του, εἰς αὐτὴν ἐναποθέτει τὴν περὶ μέλλοντος ἐλπίδα του ὁ ἄπορος νεανίας, ἡ θέσις παντὸς ἐντίμου, ἀλλ' οὐχὶ πλουσίου οἰκογενεάρχου καθίσταται ἀπελπιστικὴ. Εἰς ἐπίμετρον τούτου οἱ προικοθηρὰί ῥίπτουσι τὰ δίκτυά των εἰς ἄγχαν προσκαίρων ἐρώτων, οὓς ἐπισημοποι-

οῦσι δι' ὑποσχέσεων γάμου, ἐσθ' ὅτε δὲ καὶ δι' ἐπισήμου ἀνταλλαγῆς ἀρχαίωνων.

Ἡ οἰκογενεὶα ὑποβάλλεται εἰς θυσίας, συνάπτουσα δυνεὶα ἢ ἐκποιοῦσα τὴν κτηματικὴν περιουσίαν τῆς, ὅπως ἔστω καὶ μετρίως προικιστὴ τὴν θυγατέρα. Ἡ κόρη ὑποδουλοῦναι τὴν καρδίαν τῆς, βυκαλιζομένη μὲ ὄνειρα τερπνὰ καὶ γλυκεία. Οἱ γνωστοὶ καὶ οἱ φίλοι ἀποκλείονται—διότι συνεχέστατα ὁ μνηστὴρ εἶνε καὶ ζηλότυπος—πᾶσα παρουσιαζομένη περιγᾶμου νέα πρότασις ἀποκρούεται μετὰ σπουδῆς, ἡ κόρη ἐτοιμάζει τὸ γαμήλιον ἔνδυμα, καὶ ὁ γαμβρὸς μειδιᾶ σατανικὸν μειδίωμα, ὅπερ ἡ εὐπιστος μνηστὴ ὑπολαμβάνει ὡς περιπαθῆ τοῦ ἐρωτος τούτου ἔκφρασιν.

Αἴφνης ὁ μνηστὴρ ἐξαφανίζεται, καὶ πᾶσα ἐλπίς, πᾶν ὄνειρον, πᾶς πόθος καταρρέει. Τὸ πλήρες μαγείας μέλλον ἀποσβέννυται, τὴν γαλήνην τῆς ψυχῆς τῆς κόρης διαδέχεται τρικυμία, τὰ ῥόδα τοῦ Μαιου τῆς ὠχρὰ νεκράνθεμα. Ὁ πατὴρ συναπόλλυσι μετὰ τῆς μικρᾶς περιουσίας ἣν ἐδαπάνησεν εἰς προετοιμασίαν τῆς προικὸς καὶ τὴν ἠθικὴν τοῦ τέκνου αὐτοῦ ἡσυχίαν. Ἡ κόρη δυσσημεῖται, τοῦ κόσμου πάντοτε προθυμοποιουμένου νὰ ῥίψῃ ἐπὶ τῆς ῥάχους αὐτῆς πάντα τὰ ἐλαττώματα καὶ πᾶσας τὰς κακίας, αἰτινες δῆθεν προῦκᾶλεσαν τὴν τοῦ μνηστῆρος ἀπομάκρυνσιν.

Καὶ ὁ μνηστὴρ γαύρως μειδιᾶ ὑπολογίζων διὰ προσθαφαιρέσεως τόκων καὶ ἐπιτοκίων τὸ ἐκ τῆς διαπραγματευομένης προικὸς νέας νύμφης πολυφέρνου προσγεννηθόμενον αὐτῷ τακτικὸν εἰσόδημα. Καὶ δέχεται τοῦτον ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς πλουσία καὶ ἐντιμὸς οἰκογενεὶα ἀδιαφοροῦσα ὅλως, ἐὰν ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος φέρῃ ἐν τῷ στήθει τεμάχιον πάγου τηκόμενον μόνον τῇ μαγνητικῇ τοῦ χρυσοῦ δυνάμει. Ἀδιάφορον! ἀρκεῖ ὅτι εἶναι ἀνὴρ, ὅτι φέρει χρυσᾶς ἐπωμίδας, ἢ διαπτρασπανιώτερον δὲ καὶ ὄνομα ἐντίμου οἰκογενείας.

Και αντί μιας δυστυχούς γίνονται δύο, πολλάκις δὲ καὶ πέντε καὶ δέκα καὶ οἰκογενεῖαι ὁλόκληροι, ἐν αἷς συμπεριλαμβάνονται καὶ αἱ πολυφύερνοι, αἰτινες ἐπὶ τέλους ὑπὸ τὴν μέταξαν καὶ τὰ ὀλοσηρικά, ὑπὸ τὰ τρίχαπτα καὶ τοὺς ἀδάμαντας καλύπτουσι ἐπίσης καρδίαν, ἥτις κουράζεται νὰ πᾶλλῃ μόνῃ, ἥτις φοικιᾷ καὶ ἀγανακτεῖ ἐπὶ τῇ προσγιγνομένη αὐτῇ ἀδικίᾳ.

Καὶ τὰ διαζύγια πολυπλασιάζονται, καὶ αἱ γυναῖκες κόραι ἀριθμοῦνται ἀνὰ τάγματα καὶ ἡ οἰκογενειακὴ εὐτυχία ἀποβαίνει προβληματική.

Ἐν Εὐρώπῃ ὡς καὶ ἐν ταῖς ἠνωμέναις πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς καίτοι ἡ θέσις τῆς γυναικὸς ἦν κατὰ πολὺ κρείττων τῆς παρ' ἡμῖν, οὐχ ἥττον ὁ νόμος προβλέπει τὴν περίστασιν, καθ' ἣν μνηστήρ ἢ καὶ μνηστὴ παραβαίνει τὴν δοθείσαν περὶ γάμου ὑπόσχεσιν καὶ τιμωρεῖ τούτον διὰ χρηματικῆς ἀποζημιώσεως, ἀποφεύγων ὁμως νὰ ἐπιβάλλῃ ἀναγκαστικὸν γάμον, οὐ αἱ συνέπειαι καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὑπῆρξαν ἐπιζήμιοι δι' ἀμφοτέρω τὰ μέρη.

Ὅλοι αἱ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἀνέφερον τὴν ἐν Dijon τῆς Γαλλίας λαβοῦσαν κατ' αὐτὰς χώραν τοιαύτης φύσεως δίκην. Ἐκ τῶν παρουσιασθεισῶν δὲ ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς κόρης ἐπιστολῶν ἀπεδείχθη, ὅτι ὁ μνηστήρ ὑπέσχετο αὐτῇ τὸν γάμον, δι' ὃ καὶ κατεδικάσθη οὗτος εἰς χρηματικὴν ἀποζημίωσιν 10,000 φρ. Ἀλλὰ καὶ ἕτερον δικαστήριον τῆς πόλεως Vannes ἐξέδοτο καταδικαστικὴν ἀπόφασιν κατὰ τῶν κληρονόμων ἀποθανόντος συμβολαιογράφου, ὅστις ἀνευ λόγου διέλυσε τοὺς ἀρραθῶνας του τρεῖς ἢ τέσσαρας πρὸ τοῦ θανάτου του μῆνας.

Γνωστὸν εἶναι ὅτι οἱ Ρωμαῖοι κατεδίκαζον οὐ μόνον εἰς πρόστιμον, ἀλλὰ καὶ ἐστιγματίζον ἐκείνον, ὅστις κατόπιν ὑποσχέσεως γάμου ἢ ἀρραθῶνος ἐγκατέλιπε τὴν μνηστῆν του. Οἱ ἀρχαιότεροι δὲ τούτων λαοὶ καὶ ἰδίως οἱ Σῖναι, οἱ Ἰνδοὶ καὶ Ἀραβες οἱ πρῶτοι οὗτοι ἐκπολιτισταὶ τῆς ἀνθρωπότητος ἦσαν αὐστηρότατοι ὡς πρὸς τὴν δοθείσαν περὶ γάμου ὑπόσχεσιν, καίτοι παρ' αὐτοῖς ὁ μνηστήρ μᾶλλον ἔφερε προίκα ἢ ἡ μνηστῆ.

Ῥητῶς δὲ ἄρθρον τοῦ γάμου τῆς σοφῆς Κινεζικῆς νομοθεσίας ἔχει ὡς ἐξῆς: *Ἐάνεις τὸ μεταξὺ τῶν ἀρραθῶνων καὶ τοῦ γάμου διάστημα, ὁ πατὴρ τοῦ γαμβροῦ ἢ τῆς νέμφης, ἢ αὐτὸς ὁ ἴδιος, ἥτις τῶν συγγενῶν δοκιμάσῃ νὰ διαλύσῃ τὸν γάμον καὶ μνηστεύσῃ αὐτὸν μετ' ἄλλης γυναικός, τιμωρεῖται δι' ἑβδομήκορτα ραβδισμῶν καὶ ἀναλόγου χρηματικῆς ἀποζημιώσεως. Τὰ πρὸς τὴν νέαν μνηστῆρ δῶρα δημεύονται, ὁ μνηστῆρ δὲ τιμωρεῖται τὴν πρώτην.*

Συνήθεια ἐπαινετὴ ὑπεχρέου ἀμφοτέρω τὰ μέρη νὰ ποιῶνται γνωστὰς τὰς φυσικὰς ἐλλείψεις ἢ χρονίους ἀσθενείας τῶν μελλονόμενων, πρᾶγμα ὅπερ ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν πρὸς αἴσχος τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, μετ' ἀδικαιολογητοῦ ἐπιμελείας ἀποκρύπτουσι σήμερον, ἐξ οὗ καὶ ἡ γέννησις τῶν δυσμύρων, καχεκτικῶν καὶ ἐξητλημένων ὑπάρξεων.

Ἀλλὰ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ ὁ νόμος εἶναι αὐστηρότατος ὡς πρὸς τὸν παραβάτην τῆς ὑποσχέσεώς του. Πλὴν τῆς ἐπιβαλλομένης αὐτῷ χρηματικῆς ἀποζημιώσεως, ἦν ἀδυνατῶν νὰ πλη-

ρῶσθαι φυλακίζεται, πᾶσαι αἱ θύραι τῶν ἐντίμων οἰκογενειῶν κλείονται αὐτῷ, οὐδεμία δὲ νεάνις ὅσον πτωχὴ κἂν ἢ δέχεται τούτον ὡς συζυγον.

Μόνον ἡ ἀτελής νομοθεσία μας ἢ προβλέπουσα τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ὁ δοῦς λόγον περὶ ἐνοικιάσεως οἰκίας τινος καὶ μὴ ἐνοικιᾶσθαι αὐτὴν ἀποζημιῶσιν τὸν οἰκοδεσπότην, ἀδιαφορεῖ διὰ τὴν προσγιγνομένην πρὸς τὴν κόρην καὶ πρὸς ὁλόκληρον ἐντίμον οἰκογένειαν ἠθικὴν βλάβην, ὑποθάπουσα, οὕτως εἰπεῖν, καὶ ἐπιδοκιμάζουσα τὴν αἰσχρὰν ταῦτην καὶ κακοήθη ἐκμετᾶλλευσιν τῆς ἠθικῆς τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας ὑπὸ ἀνθρώπων οὐδένα τρεφόντων σεβασμῶν οὔτε πρὸς ἑαυτούς, οὔτε πρὸς τὴν κοινωνίαν, ἥς οἱ δεσμοὶ ὑπ' αὐτῶν ὁσημέραι χαλαροῦνται καὶ πικραλοῦσι.

Εἶναι καιρὸς οἱ νομοθέται μας νὰ ἀναμνησθῶσιν ὅτι εἶναι ὄχι μόνον ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ πατέρες. Εἶναι καιρὸς νὰ λάθωσιν ἀνὰ χεῖρας τὸν κώδικα, μιμούμενοι δὲ τὴν γείτονα Ἰταλίαν τὴν ἀναλαβοῦσαν τὸ κολοσσαῖον ἔργον τῆς ἀνατροπῆς τοῦ κώδικος αὐτῆς συμφώνως πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὰς γιγαντιαίας προόδους τοῦ Ἰταλικοῦ κράτους, μελετήσασιν καὶ οὗτοι καὶ τροποποιήσασιν τὰς ἀπειραριθμούς ἀτελείας αὐτοῦ, καὶ ἰδίως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὸ ἀσθενὲς ἦμισυ τοῦ ἐλληνισμοῦ, ὑφ' οὗ ὀδηγεῖται τὸ ἐπὶ κυμάτων καὶ ὑφάλων κυλινδούμενον σκάφος, ὅπερ Ἑλληνικὴ κοινωνία καλεῖται.

ΠΑΡΑ ΔΥΟ ΤΑΦΟΥΣ

Γ'.

Τρεῖς ἡμέραι παρήλθον ἔκτοτε καὶ ἀνέτειλεν ἐν τῷ χωρίῳ πρῶτα ὠραία καὶ δροσερά.

Ὁ ἥλιος εἶχεν ἤδη ὑψωθῆ ἀρκούντως ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα διαχέων πλουσίως τὸ χρυσοῦν αὐτοῦ φῶς εἰς τὴν κατάφυτον πεδιάδα. Βαλσαμώδεις ὀσμάι ἀνεδίδοντο εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν ἀπὸ τῶν διαφόρων φυτῶν, ἔφρισσον ἐλαφρῶς τὰ φύλλα τῶν δένδρων καὶ διεφαινότο διὰ τοῦ φυλλώματος αὐτῶν χρυσαίζοντες ἢ φοινίσσοντες οἱ ὠριμοὶ καρποὶ τῆς ἐποχῆς. Οἱ γεωργοὶ εἶχον διασπαρῆ ἀπὸ πολλοῦ ἤδη εἰς τοὺς ἀγρούς ἀσχολούμενοι εἰς τὰς ἐργασίας τῆς θερινῆς συγκομιδῆς. Ὅσαι τῶν γυναικῶν δὲν ἐλάμβανον μέρος εἰς τὰ ἀγροτικὰ ἔργα κατεγίνοντο εἰς τὰς οἰκιακὰς αὐτῶν ἀσχολίας. Καὶ ἔβλεπέ τις τὴν φιλόπονον οἰκοδέσποιναν, ἀλλαχοῦ μὲν δραστηρίως κινουσαν τὴν κερκίδα τοῦ ἴστου αὐτῆς, ἀλλαχοῦ θερμαίνουσαν τὸν κλιβάνον, καταπόρφυρον ὑπὸ τῆς πυρᾶς, ἀλλαχοῦ δὲ παρασκευάζουσαν πρὸ τῆς θύρας τῆς οἰκίας τὸ διὰ τοὺς ἐργάτας φαγητόν, ἀπαρτιζόμενον ἐκ σεβαστοῦ ἀριθμοῦ ἑδωδῶν στρώχων (μελιτζανῶν) ἢ χλωρῶν φασολῶν ἢ ἰβίσκων (μπαμπῶν) μετ' ἀφθόνου κρομμύου, σκοροδίου, καὶ ἐλαίου, ἐνῶ ὁ ἐκεῖ που δεδεμένος οἰκόσιτος χοῖρος εἰς μάτην ἐτάνυε, γρουλλίζων, τὸ σχοινίον, ὅπως καταφθᾶσθαι τ' ἀπορρίμματα, ἄτινα εὐτυχέστερα αὐτοῦ αἱ ὄριθες προλαμβάνουσαι κατέτρωγον, κκακίζουσαι καὶ ἐρίζουσαι πρὸς ἀλλήλας.

Ἡ ὄψις τῶν ἀγροτικῶν τούτων σκηνῶν ἠδύνατο νὰ συγκινήσῃ εὐαρέστως πάντα δυνάμενον νὰ συναισθανθῆ τὸ ἀφελὲς αὐτῶν θέλητρον, ἀλλ' οὐδόλω, φαίνεται, ἐνεποιῶν τοιαύτην

ἐντύπωσιν εἰς τὸν Κύριον, ὅστις σύννοος καὶ μελαγχολικός ἠκολούθει τὴν στενήν καὶ ἀμμοῶδη ἀτραπὸν τὴν ἄγουσαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου.

Ἦτο γνωστὸς εἰς τοὺς ἀγρότας, διότι κατεῖχεν ἐκεῖ ὠραῖον καὶ πλούσιον κτήμα· ἐκαλεῖτο κύριος Εὐμένης, ἀλλ' οἱ χωρικοὶ τὸν ὠνόμαζον συνήθως «ὁ ἀφέντης».

Καίπερ διαβὰς τὸν οὐδὸν τοῦ γήρατος ἦτο ὠραῖος ἔτι, ἔχων εὐγενὲς τὸ παράστημα καὶ συμπαθῆ τὴν ὄψιν· ὁ δὲ Μιχαὴλ ἄγγελος βλέπων αὐτόν, εὐχαρίστως ἤθελε δανεισθῆ τινὰς τῶν χαρακτηρισμῶν του, ὅτε ἐπλαττε τὸν Μωῦσέα του.

Κατὰ παράδοξον συγκυρίαν εἶχε καὶ οὗτος ἀπολέσει ἐν ταῦθα μικρὰν κόρην θελκτικὴν, τὸ μόνον τέκνον του, τὸ ἀκριβὲς πανομοιότυπον τῆς προαποθανούσης συζύγου του, ἣν ἐλάτρευεν. Μικρὸς τάφος ἐκ μαρμαροῦ, μοναδικὸς καὶ παράδοξος κόσμος τοῦ ἐξοχικοῦ νεκροταφείου ἐδήλου τὴν θέσιν, ἐνθα κατετίθησαν τὰ λείψανα τῆς παιδίσκης.

Καὶ τὸν τάφον τούτον ἐπεσκέπετο κατ' ἔτος ὁ ἔρημος πατήρ στολίζων μὲ ἄνθη καὶ στεφάνους τὴν προσφιλεῖ ἐκείνην γωνίαν τῆς γῆς.

Βραδέως περιπατῶν εἰσῆλθεν εἰς τὸν περιβόλον τῆς ἐκκλησίας. Νῆσά τις, τρόφιμος τῆς νεωκόρου, παρακολουθουμένη ὑπὸ τῆς ἀρτιπέτλου αὐτῆς οἰκογενείας περιεφέρετο εἰς τὴν αὐλὴν τῆς ἐκκλησίας, χωριζομένη μόνον διὰ χθαμαλῆς αἰμασιᾶς ἀπὸ τοῦ ὀπισθεν αὐτῆς κειμένου νεκροταφείου.

Πόσοι νεκροὶ κατέκειντο ἐκεῖ! Ἡ κόνις τῶνων ὑπάρξεων, αἰτινες συνητηθήσαν εἴτε ἐν ἀγάπῃ, εἴτε ἐν μίσει εἰς τὴν ζωὴν, ἀνέμιγθη καὶ συνεφύρη ἐκεῖ καὶ ἀπετέλεσε τὸν κοινόν, τὸν ὅμοιον χοῦν!

Ὅποιον βίγος καταλαμβάνει τὸν βαδίζοντα ἐν κοιμητηρίῳ ἐλληνικοῦ χωρίου! Οὐδὲν ὄριον χωρίζει πολλάκις τοὺς τάφους τῶν νεκρῶν.

Φοβεῖται τις μὴ ἀκούσῃ κατὰ τὸ λαϊκὸν ἔσμα στίνον ἢ φωνὴν ὑπὸ τὸ μνήμα ἐξερχομένην. «Δὲν εἶν' τὸ χῶμα μου βαρὺ κι' ἡ πέτρα μου μεγάλη μόν' ἦρθεσ καὶ μὲ πάτησες ἀπάνω στο κεφάλι».

Πολλοῦ οὐδεὶς ὑπῆρχε τύμβος, ἀλλαχοῦ ὁ σταυρὸς ἦν τεθραυσμένος καὶ περὶ τὰ λείψανα αὐτοῦ περιπλέκετο μετὰ χαριέντων ἐλιγμῶν ἢ ἀγροτικῆ ἐλθίνῃ, ἐπιδεικνύουσα τὰς λευκὰς αὐτῆς χοάνας ἢ ἄλλα φυτὰ ἄγρια, ὡσεὶ θέλοντά νὰ παρηγορήσῃ τοὺς νεκροὺς διὰ τὴν λήθην τῶν ζώντων!

Ὁ κύριος Εὐμένης ἀπησχολημένος ὑπὸ τῆς ἰδίας θλίψεως, μηδὲν βλέπων, μηδὲν παρατηρῶν ἐβάδιζε κατ' εὐθείαν εἰς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ. Ἐγνώριζε καλῶς τὸν δρόμον του, τοσάκις εἶχεν ἀκολουθήσει αὐτόν.

Ἐκεῖ παρὰ τὴν γωνίαν ἐλευκάζε τὸ μνημεῖον τῆς θυγατρὸς του, ἐκεῖ κατηύθυνε τὸ τρέμον βῆμά του, καὶ ἀποθείς ὠραῖον ἐξ ἀνθῶν στέφανον ἐγονυπέτησεν ὠχρὸς, ἄφωνος, κλίνας τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς μαρμαρινῆς πλακῶς.

Ἄλλ' αἴφνης ἀνεσκίρτησεν, ἐνόμισεν ὅτι ἤκουσεν ἐλαφρὸν στόνον, στόνον παιδίου· ἀνήγειρε τὴν κεφαλὴν καὶ βίγος κατέλαβε τὸ σῶμά του... δύο βήματα ὀπισθεν τοῦ τάφου τῆς θυγατρὸς του παρέκειτο παρὰ νεωστὶ ἀνεσκαμμένον τύμβον μικρὰ κόρη. Ἐπλησίασεν. Τὸ παιδίον ἐφαίνετο ἀποκοιμηθὲν, ἀφου ἐξητλησε τὰς δυνάμεις του κλαῖον. Δύο δάκρυα βέοντα

εἶχον σταματήσει ἐπὶ τῶν ὠρῶν παρεῖων του. Πάραυτα ἐνόησεν ὅτι ἦτο τὸ ἀτυχὲς ὄρφανὸν περὶ τοῦ ὁποίου εἶχεν ἤδη ὀμιλήσει αὐτῷ ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου, τὸ ἔρημον καὶ ἐγκαταλειμμένον παιδίον. Πλὴν ὑπὸ τῆς ἰδίας θλίψεως κατεχόμενος εἶχεν ἀφηρημένως πῶς ἀκούσει περὶ αὐτοῦ, ἀρκεσθεὶς μόνον νὰ κενώσῃ τὸ πλούσιον αὐτοῦ βαλάντιον εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐφημερίου ὑπὲρ τῆς δυστυχούς ὄρφανῆς.

Ὅτε ὁμως εἶδεν αὐτὴν ἐκεῖ κατακειμένην ἐπὶ τοῦ ἀπαισίου τόπου, αἰσθημὰ τι ἀφᾶτου συμπαθείας κατέκλυσε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

Τόση ἦτο καὶ ἡ ἰδικὴ του μικρὰ, ὅτε ἀπώλεσεν αὐτήν! Ἡ μέλαινα καὶ βοστρυχώδης κόμη, τὸ λευκὸν μέτωπον, τὸ ῥοδόχρουν ἔτι τῆς ἐσθῆτος τῆς μικρᾶς Ἑλένης ζωηρῶς ἀνεκάλου εἰς τὴν μνήμην τὸν ἰδικόν του ἄγγελον.

Κατὰ μοιραίαν σύμπτωσιν ἔφερον καὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα, ἐνεθυμήθη ἐπίσης τοῦτο κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν.

Ἡ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ὑπὸ τῆς λυπῆς νεναρχωμένη καρδιά του ἤρρισε νὰ πᾶλλῃ σφοδρῶς, συγκεχυμένον τι αἰσθημα οἴκτου, ἐλέους, στοργῆς κατέλαβεν αὐτόν καὶ κύψας ἀνήγειρεν εἰς τὰς ἀγκάλας του τὸ ἔτι κοιμώμενον παιδίον. Χεῖμαρρος δακρῶν ἀνέβλυσεν ἐκ τῶν τέως στεγνῶν ὀφθαλμῶν του καὶ ἀσπαζόμενος τὴν μικρὰν — Ἑλένη μου, Ἑλένη μου ἀνέκραξεν, ὀνομάζων κατὰ πρώτην φοράν μετὰ μακρῶν χρόνων τὸ προσφιλέστατον ὄνομα...

Ἡ μικρὰ ἀνέωξεν ἠσυχῶς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ μειδιῶσα: Μαμά μου, ἐψιθύρισεν· ἀλλ' αἴφνης βλέπουσα τὸν ἄγνωστον καὶ ἀνακαλοῦσα εἰς τὴν μνήμην τὴν θλιβεράν πραγματικότητα.

— Ἀχ! δὲν ἔχω πλέον μαμά, ἐπανέλαβε περιλύπως.

— Ὅχι, παιδί μου, δὲν ἔχεις πλέον μαμά, τὴν ἐκλέσεν εἰς τὸν Οὐρανὸν ὁ Θεὸς καὶ διὰ νὰ μὴ μείνης μόνῃ εἰς τὸν κόσμον σοὶ ἔστειλεν ἐμέ, ἕνα πατέρα διὰ νὰ σὲ προστατεύῃ καὶ σὲ ἀγαπᾷ. Εἰπέ μου, Ἑλένη μου, θὰ τὸν ἀγαπᾷς καὶ σὺ ὀλίγον τὸν πατέρα σου;

Ἡ Ἑλένη ἔστρεψε πρὸς αὐτόν τοὺς ὠραίους μέλανας αὐτῆς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐστήριξε μετ' ἐμπιστοσύνης τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ προστάτου της.

Αὕτη ἡ ἄφρωνος ἀπάντησις ὑπῆρξε τὸ συμβόλαιον τῆς υιοθεσίας, καὶ οὕτω παρὰ τοὺς δύο ἐκείνους τάφους, οὗς ἡ τύχη προσήγγισεν εὖρον προστάτην τὸ ὄρφανόν καὶ ὁ ἄπαις παρηγορίαν.

Εἰρήνη Λαχανᾶ

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ ΚΑΙ ΑΜΑΔΕΙΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

«Πικρὰ ἡ ἀλήθεια, ἀλλὰ γλυκεία οἱ καρποὶ αὐτῆς.»

Ὅτε ἐγράφουσι τὰ περὶ Ἀρσακείου καὶ Ἀμαδείου ἄρθρα μας, ὅτε πρῶται καὶ μόναι ἡμεῖς ἐτολμήσαμεν νὰ παραβῶμεν τὸ ἐπικρατήσαν ἐν Ἑλλάδι σύστημα τοῦ ἀλληλοθυσιασμοῦ, ὅτε ἀπεφασίσαμεν νὰ διαρρηξῶμεν τὸν γοητευτικὸν πέπλον, ὀπισθεν τοῦ ὁποίου τόσαι ἐλλείψεις καὶ ἀτέλειαι ἐξετυλίχθησαν, δὲν ἠγνοοῦμεν, ὅτι ἐπικρατοῦμεν πολλὰς καὶ πολλοὺς ἐκ τῶν ἐνδιαφερομένων, ὅτι προεκαλοῦσαμεν ἴσως

τὴν μὴνιν αὐτῶν· εἶχονεν ὁμῶς ἀκράδαντον πεποιθήσιν. ὅτι συνεπέχ τῶν γραφομένων μας λίαν συντόμως ἤθελεν ἐπέλθει σχετικὴ τις βελτιώσις εἰς τὰ κακῶς κείμενα.

Οἱ κ.κ. Σύμβουλοι κατανόησαντες ἐπὶ τέλους, ὅτι δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὰς σημερινὰς τοῦ βίου ἀνάγκας ἡ στοιχειώδης καὶ ἀσκοπὸς μόρφωσις, ἦν κατὰ τὸ τέως ἐπικρατήσαν σύστημα εἶχον οὗτοι ὀρίσει διὰ τὰς Ἑλληνίδας, κατανόησαντες ὅτι ὁ τιμητικὸς τίτλος, ὃν φέρουσιν, ἐπάγεται μεγάλως εὐθύνας, ὧν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς γνωρίζει ἐνίοτε νὰ ζητῆ λόγον, μαθόντες τέλος πράγματα, τὰ ὁποῖα καὶ οἱ ἴδιοι οὗτοι ἀπειρίας ἢ ἀδαημοσύνης ἐνεκεν ἠγνόουν, προέβησαν, ὡς πληροφορομένη, εἰς τροποποιήσεις τοῦ προγράμματος τοῦ Ἀρσακείου Παρθενωγαγείου ὡς καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ διδασκαλείου. Ἐν ταῖς εἰσαγομέναις τροποποιήσεσιν ἀναφέρεται ἡ κατάρτησις τῆς διδασκαλίας τῶν ἀρχαίων συγγραφέων ἐν τῇ ἀνωτάτῃ τοῦ διδασκαλείου τάξει καὶ ἡ ἐν γένει ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον μὲν μόρφωσις τῶν μαθητῶν. Πλὴν τούτου τὸ ἐξωτερικὸν διδασκαλεῖον θέλει διαιρεθῆ εἰς δύο τμήματα. Ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτων θέλουσιν εἰσαχθῆ μαθήματα γυναικείας τέχνης καὶ βιομηχανίας, ὡς κοπτικῆς, ῥαπτικῆς ἀνθοποιίας καὶ πιλοποιίας. Ὅσαι δὲ τῶν μαθητῶν δὲν δεκνύουσι μεγάλην πρὸς τὰ γράμματα ἐπίδοσιν, θέλουσι κατατάσσεσθαι ἐν τῷ πρακτικῷ τούτῳ τμήματι.

Μετ' εὐνοήτου ἀνυπομονησίας ἀναμένομεν τὴν δημοσίευσιν τοῦ προγράμματος τούτου, ὡς καὶ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ. Μεθ' οὗσης δὲ θλίψεως ἀπεκαλύψαμεν τὴν πλημμελεῖν τοῦ τέως λειτουργούντος κατάστασιν, μετὰ τούτης χαρᾶς θέλομεν ἐπικροτήσῃ εἰς πᾶσαν ἐπὶ τα βελτιῶν τροπὴν αὐτοῦ.

Ἄλλὰ καὶ τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἀμαλείου Ὁρφανοτροφείου συνηθάνθη τὰς ἐπιβαλλομένας αὐτῷ ὑποχρεώσεις. Ἡ φωνὴ μας εὐτυχῶς δὲν ἦτο βοῶντος ἐν ἐρήμῳ. Ἀπὸ 1ης Αὐγούστου ἡ μαδίστρια κυρία Γαβαλάνη ἀναλαμβάνει νὰ διδάξῃ ἐν τῷ Ἀμαλείῳ τὴν κοπτικὴν καὶ ῥαπτικὴν, τὸ ἐκ τῆς ἐργασίας δὲ τῶν φορεμάτων προσηγνόμενον κέρδος θέλει αὐτῇ διανεμεσθαι μετὰ τοῦ καταστήματος. Ἀτυχῶς παρετηρήσαμεν, ὅτι μόνον ὠρισμένος ἀριθμὸς μαθητῶν θέλει διδασθῆ τὸ μᾶθημα τοῦτο. Τότε μόνον ἐννοοῦμεν τὴν διαίρεσιν τῆς ἐργασίας, ὅταν πρὸς τὰς λοιπὰς θέλει διδασθῆ ἄλλη τις γυναικεία τέχνη. Μανθάνομεν πρὸς τούτοις, ὅτι εἰσαχθήσεται προσεγῶς καὶ ἡ ἀνθοποιία. «Κάλλιον ἄργα παρά ποτέ».

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΝ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝΙ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 68)

Τετάρτη συνεδρίασις. Ἐν τῇ συνεδρίᾳ ταύτῃ ἐτέθη ὑπὸ συζήτησιν τὸ «περὶ τῆς γυναικείας ἐργασίας καὶ βιομηχανίας (θήημα)» πρὸς δὲ καὶ τὸ «περὶ ὀργανισμοῦ σωματείων προτιθεμένων τὴν διὰδοσιν τῶν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος τῆς γυναικὸς προοδευτικῶν ἰδεῶν» ὡς καὶ ζήτημα ἀφορῶν εἰς «τὰ δημόσια ἤθη» καὶ «τὴν πολιτικὴν χειραφέτησιν τῆς γυναικὸς».

Ἡ τοῖς πᾶσι γνωστὴ διάσημος ῥήτωρ Mary A Livermoore ἐπαρουσίασε πῖνακα στατιστικῶν τῶν δικαιωμάτων καὶ θέσεων, ἃς ἡ γυνὴ διὰ τῆς ἐπιμονῆς καὶ δραστηριότητος

αὐτῆς κατέκτησε κατὰ τὴν τελευταίαν πεντηκονταετίαν. βασιναίσα ἰδίᾳ τὸ θέμα τῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ὑπεροχῆς τοῦ γυναικείου πληθυσμοῦ εἰς δέκα ἔξ κράτη τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν.

Ἡ ὑπεροχὴ αὕτη ἐγένετο ἡ πρώτη ἀφετηρία τοῦ διορισμοῦ τῶν γυναικῶν ἐν δημοσίαις θέσεσιν, ἐνθα ἡ εὐδοκίμησις αὐτῶν συνεπήγαγε τὴν συστηματικὴν αὐτῶν κατάρτησιν ὡς τηλεγραφητῶν, λογιστριῶν, τυπογράφων καὶ τὴν παραδοχὴν καὶ ἀναγνώρισιν αὐτῶν ὡς ἐπιστημόνων ἰατρῶν, φαρμακοποιῶν, ἐφημεριδογράφων, δικηγόρων κλπ.

Ἡ δεσποινὶς Ἄδα Βιτεμπέντερ διδάκτωρ τῆς νομικῆς καὶ νομικὸς σύμβουλος ἐν τῷ μεγάλῳ συμβουλίῳ τῆς ἐπικρατείας τῆς Νεβράσκε ἀνέπτυξε μετὰ θαυμαστῆς εὐγλωττίας τὴν ἐπενεγθησομένην ἐν ταῖς κοινωνικαῖς συνθήκαις ἐντελῆ μετατροπὴν ὡς ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς γυναικὸς ἐν τῷ νομοθετικῷ κλάδῳ.

Ἡ δὲ κ. Ἄδα Βούλες ἱεροκέρυξ ἐν νεῷ Ἰόρκῳ, ὠμίλησε μετὰ κατανύξεως περὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς εἰσαγωγῆς τῆς γυναικὸς ἐν τῷ θρησκευτικῷ κλάδῳ. Κατὰ τὴν στατιστικὴν, ἦν δημοσίη ἡ κυρία αὕτη ἀνεγνώσε, 165 γυναῖκες ἱερὰ κηρύξεις ἐκέρυξαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν διαφόροις τῶν ἠνωμένων πολιτειῶν πόλεσι.

Ταύτην διεδέχθη ἐπὶ τοῦ βήματος ἡ μίς Marion Bridde ἥτις ἀνεγνώσε μακροσκελῆ ἐκθεσιν περὶ τῆς ἐπιρροῆς, ἣν αἱ πολιτίδες Ἀμερικανίδες ἔσχον ἐπὶ τῆς δημοσιογραφίας τῆς χώρας τῶν. Εἶνε γυνὴ ἀνεφώνησε μετ' ἐνθουσιασμοῦ, ἡ Margareta Krapfer, ἡ κατὰ τὸ 1750 πρώτη ἰδρύσασα ἐν Ἀμερικῇ μεγάλην ἡμερησίαν ἐφημερίδα ὑπὸ τὸν τίτλον Gazette de Massachusetts εἰς τὰς πόλεις Rhode-Island καὶ Newport, ἡ Anna Φραγκλίτον καὶ ἡ Σάρα Γοδάρ ἐξέδωκαν ἐπίσης πρώται ἐφημερίδας. Κατὰ τὸ 1772 γυνὴ καὶ πάλιν ἴδρυσε τὴν Virginia Gazette, ἐν ἣ ἡ πρώτη ὑψώθη φωνὴ ὑπὲρ τῆς Ἀμερικανικῆς ἀνεξαρτησίας. Ἀπέδειξε δὲ ὅτι αἱ γυναῖκες καὶ ὡς ἀνταποκρίται ἐφημεριδῶν καὶ ὡς «reporters» εἶνε πολυτιμότεραι τῶν ἀνδρῶν.

Πάντα τὰ ζητήματα ταῦτα ἀνεπτύχθησαν καὶ συνεζητήθησαν μετὰ μεγίστης σπουδαιότητος, ἐπικροτηθέντα ὑπὸ τοῦ ἀπειροπλήθους ἀκροατηρίου τοῦ μέχρις ἀφύξιας συνσυστοιχόμενου ἐν τῇ ἀπεράντῳ τῶν συνεδριάσεων αἰθούσῃ.

Οἱ ἄνδρες ἀκροῦνται διακεκριμένως ἅπαντες κατέχοντες θέσεις μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐπεδοκίμαζον τὴν ἐκάστοτε ἐπὶ τοῦ βήματος ἀνεργουμένην ῥήτορα. Μεγάλην ἐνεποίησεν αὐτοῖς αἰσθήσιν ἡ διεθνὴς αὕτη σύνοδος, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ πρόεδρος Κλέβελαντ μετεπεμψατο τὰς πληρεξουσίου τῶν ἐπιστημοτέρων σωματείων, μεταξὺ τῶν ὁποίων παρήσαν καὶ αἱ τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας καὶ ἐξέφρασεν αὐταῖς τὰ θεμελιῶδη συγγραφήματα του καὶ τὴν εὐχὴν, ὅπως ἡ σύνοδος αὕτη εἴξει τέλος τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης τῆς γυναικὸς. Ἡ Γερουσία ἐπραξε τὸ ἴδιον ὃ δὲ πρόεδρος αὐτῆς ἀπήγγειλεν ὠραιότατον λόγον, ἐνθαρρύνων τὰς γυναῖκας καὶ παροτρύνων αὐτὰς εἰς τὴν προοδευτικὴν ὁδόν, ἐν ἣ κατὰ τὸν αἰῶνα ἡμῶν βαίνουσιν. Περὶ πολλοῦ δὲ ποιοῦνται Πρόεδρος τε καὶ Γερουσία τὴν γυναικείαν ἐν Ἀμερικῇ δύναμιν, τὴν ὁσημέραι κρατούμενην διὰ τῆς ἰδρύσεως νέων ἐπιστημονικῶν συνδικλίων καὶ

φιλανθρωπικῶν συλλόγων, δι' ὧν ὑποστηρίζονται αἱ ἐργάτιδες πασῶν τῶν κοινωνικῶν τάξεων, καὶ ἐνθαρρύνεται παντοιοτρόπως τὸ γυναικεῖον στοιχεῖον.

Μαρία δὲ Γαρδέλη

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝΤΟΜΩΝ

ΑΙ ΚΑΜΠΑΙ

Οὐδὲν διαφεύγει τὴν ἀδηφαγίαν τῶν καμπῶν, ἀλλ' αὐται, ἔχουσαι φονικὰς προτιμήσεις, τὸσον καλῶς ἐκλέγουσι τὰ θύματα των, ὥστε ἕκαστον φυτὸν κατατρώγεται ὑπὸ κάμπης, ἥτις εἶνε ἡ μάστιξ αὐτοῦ. Θὰ περιορισθῶμεν νὰ ἀναφέρωμεν τὴν Πυραλιδα τῶν ἀμπελων, ἥτις μετὰ θαυμασίας ἐπιτηδεύτητος δένουσα τὰ φύλλα, περιβάλλει τοὺς μικροὺς βότρες μὲ ἀπαλὰ νήματα καὶ κατατρώγει μετ' ἀπολαύσεως τὰ μικροσκοπικὰ ταῦτα δέματα.

Μήπως δὲν ὑπάρχει ἐπίσης ἡ κάμπη τοῦ μέλιτος, ἥτις, ἀψηφῶσα τὰ δῆγματα τῶν μελισσῶν, προσβάλλει τὰς κυψέλας καὶ περιπλέκει ταύτας, μαινομένης ἀλλ' ἀνικάνους πλέον, ἐντὸς ἐντέχνου δικτύου, ὅπως χορτάση καὶ πληρωθῆ μετ' ἡσυχίαν τῆς ἐκ τοῦ κηροῦ, ὃν ἀγαπᾷ.

Ἡ κάμπη, ἥς ἡ ἀληθὴς ἐλθαμβούσα ἐσθῆς εἶναι τεχνηέντως πεποικιλμένη ὑπὸ τῶν πλουσιωτέρων καὶ ὠραιωτέρων χρωμάτων καὶ ἥτις εἶναι ἡ θαυμασιωτέρα τῆς οἰκογενείας ταύτης, ἐστὶν ἀναμφιβόλως ὁ μεταξοσκώληξ, πηγὴ κοσμητικῆς κομψότητος καὶ βιομηχανικῆς πολυτελείας.

Τὸ ἄξιον θαυμασμοῦ ἐν τῷ ἐντόμῳ τούτῳ δὲν εἶναι ὁ κομψὸς μεταξίνος σάκκος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κρεμᾷ τὰ ὠχ τοῦ, αἱ μυστηριώδεις φανταστικαὶ πομπαὶ του, ἡ μεταξίνη αἰώρα, ἦν προσκολλᾷ ἐπὶ τῶν ἐλαφρῶν κλάδων, οἱ καταπληκτικοὶ ἐκ φύλλων κῶνοι, εἰς οὓς κρύπτεται καὶ στεγάζεται, ἀλλὰ θαυμάζει τις ἐν αὐτῷ τὴν περίεργον μεταμόρφωσίν του, διότι ἐν φ' ἐδῶ εἶρπεν ἡ κάμπη, ἐκεῖ πετᾷ ἡ χρυσαλὶς!!!

ΤΑ ΦΩΤΕΙΝΑ ΕΝΤΟΜΑ

Λαυπηρίς.—Πυγολαμπίς.—Luciole.—Φωσφόρος

Τὸ ὑποτρέμον φῶς τῆς μικρᾶς λαυπηρίδος μας (ver-luisant) εἶναι λίαν ἀμυδρὸν καὶ ὠχρὸν πρὸ τῶν ἐλθαμβούτων Lucioles τῶν τριπικῶν νυκτῶν, τῶν Πυγολαμπίδων, τῶν Πυροσωλήνων καὶ τῶν Φωσφῶρων τῆς διακεκαυμένης ζωῆς, ἐντόμων ἀναδιδόντων φωσφορον διὰ μαγικῆς καὶ μυστηριώδους λάμψεως.

Κατὰ τὸν τελευταῖον ἐν Παρισίαις αἰῶνα ἡ συνοικία τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου κατέληφθη ὑπὸ πανικοῦ, ἐπὶ μῆνα σχεδὸν διαρκέσαντα. Μέγα ἐκεῖ κατὰστημα, πλήρης ζυλείας τῶν νήσων, ἐφωτισέτο αἰφνης καθ' ἕκαστην νύκτα ὑπὸ πλήθους μικρῶν φῶτων, τὸσον ζωνρῶν, ὥστε καὶ ἐπιστολὴν ἠδύνατό τις νὰ ἀναγνώσῃ ἐν τῷ μέσῳ τῶν φανταστικῶν τούτων κληδλῶν. Ἡ ἀστυνομία ἐτέθη εἰς ἀναζήτησιν τῶν ἀναπτόντων τὰς παραδόξους ταύτας λυχνίας, οἵτινες δὲν ἠδύνατο νὰ ἔχωσι καὶ καλοὺς σκοπούς, ἀλλ' αὐτῇ, κατὰ τὸ σύνθημα, ἐπανῆλθεν ἄπρακτος καὶ ἡ κοινὴ δεισιδαιμονία εὗρεν ἀπλοῦστατα τὸν διάβολον.

Δὲν ἠνακτεν ὁμῶς ταῦτα ὁ Σατανᾶς, ἀλλὰ χαρίεν ἐντο-

μον, τὸ Cucujo τῆς Βρασιλίας, ὁ Φωσφόρος ἡ ὁ Πυροσωλήν τοῦ Νέου Κόσμου, τὸ μᾶλλον φωσφορίζον ἐντομον τῆς φύσεως. Ἐξελθόντα ταῦτα τῆς γεννηθῆσας γῆς, ἠνακτεν ἐκαστὴν νύκτα τὸν συμπαθῆ λαμπτήρα των, ὅπως συνενωθῶσιν ὅλα, μακρὰν τῆς μακρᾶν κειμένης πατρίδος των.

Ὁ Φωσφόρος (Lucifer) εὐρίσκεται εἰς τὰ δάση τῆς Γουιάνης, τῆς Βρασιλίας καὶ τῆς νήσου Κούβας, ἥς τὰ φωτεινὰ φυλλώματα φαίνονται κατεσπαρμένα ὑπὸ μυριάδων ἀστέρων.

Τοῦτο πλέον δὲν εἶναι δάσος, ἀλλὰ δένδρον τῶν Χριστουγέννων, μέγιστον καὶ ἀσταθὲς φωτιζόμενον ὑπὸ ἀπείρων ἐχουσῶν ζῶν, λαμπάδων.

Ὅτε ζοφεράν τινα νύκτα, οἱ Ἰνδοὶ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς θὰ διέλθωσι δάσος τι, δένουσιν ἐπὶ τοῦ μεγάλου δακτύλου τοῦ ποδὸς των δύο ἢ τρεῖς φωσφόρους (lucifers) καὶ διὰ τοῦ πρωτοτύπου τούτου φανοῦ ἐπὶ τοῦ ποδὸς των, ἀκολουθοῦν τὴν ὁδὸν των τὸσον ἀσφαλῶς, ὡς ἐάν φῶς προηγεῖτο αὐτῶν, ἀλλὰ καλλίον ἐπι χρησιμεῖται οὗτος ὡς κόσμημα εἰς τὰς ὠραίας μιγάδας (créole) τῆς Ἀθάνας καὶ τοῦ Ρίου-Ἰακείρου. Ἐν συμπλέγματι πολυτίμων λίθων, ἐξισούται διὰ τῆς λαμπρότητός του πρὸς τὸ πῦρ τῶν ἀδαμάντων καὶ τὴν γλυκεῖαν λάμψιν τῶν μαργαριτῶν.

Τούλα Κόκακλη

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 69 φύλλῳ κατὰ τυπογραφικὸν λάθος ἐγράφη ἀντὶ «πῶμα», «σῶμα» καὶ ἀντὶ «ἄτομον», «ἄτοπον».

ΜΕΛΕΤΗ

ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς γυναικὸς ἐν τοῖς ἐν Ἑυρώπῃ ταχυδρομείοις καὶ τηλεγράφοις

[Συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλ.]

Αἱ παραλήπτρια λαμβάνουσι πλὴν τῆς μισθοδοσίας των σχετικὴν ἀποζημίωσιν διὰ γραφικὰ ἐξόδα καὶ ἐπιχορήγησιν δι' ἐνδεχομένην ἀνάγκην βοθηθῶν. Ἡ ἐπιχορήγησις αὕτη ποικίλλει ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τοῦ γραφείου· ἐπὶ τούτοις διατίθενται ὑπὲρ αὐτῶν ποσοστὰ τινὰ ἐπὶ τῆς πωλήσεως τοῦ γραμματοσημοῦ, ποσοστὰ ἐπὶ τῆς ἐξαργυρώσεως τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγμάτων—διότι τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα ἀναλαμβάνουσι τὴν εἰσπραξίν ἐμπορικῶν συναλλαγμάτων, ὅπου δὲν ὑπάρχουσι Τράπεζαι—ἐπίσης ποσοστὰ τινὰ ἐπὶ τῆς ἐγγραφῆς καὶ εἰσπράξεως συνδρομῶν ὅλων τῶν Ἐφημεριδῶν τοῦ κράτους. Τὸ εὐεργετικὸν τοῦτο διὰ τὴν δημοσιογραφίαν καὶ τὸν λαὸν μέτρον, καλὸν θὰ ἦτο νὰ μελετηθῆ ὑπὸ τοῦ τῶσον μεριμνῶντος ὑπὲρ τῆς παρ' ἡμῶν βελτιώσεως τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων ῥέκτου διευθυντοῦ κ. Καζάκη, εἰσαχθῆ δὲ καὶ ἐνταῦθα, μέλλον νὰ συντελέσῃ μεγάλως εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τοῦ τύπου.

Αἱ ὑπάλληλοι τοῦ κεντρικοῦ γραφείου καὶ τοῦ γραφείου τοῦ χρηματιστηρίου μόνον τῶν Παρισίων ὡς καὶ αἱ τοῦ λογιστικοῦ γραφείου τοῦ νομοῦ τοῦ Σηκουάνα λαμβάνουσιν ἐξαιρετικῶς ἐτησίαν ἀποζημίωσιν ἐκ 200 φρ.

Αἱ ὑπάλληλοι τῆς κεντρικῆς διευθύνσεως λαμβάνουσιν ἅμα διορισθῶσιν 900 φρ. ἐτησίως, προάγονται δι' ἑκατομμύριον ἀυξήσεως μέχρι τοῦ ποσοῦ 2.200 φρ. ἐτησίως, μὴ δικαιοῦ-

μειναι όμως ως αι λοιπαι εις την διακοσιόπραχον ετησίαν επιχορήγησιν.

Διάρκεια της ημερησίας υπηρεσίας.— Αι τηλεγραφητρικαι των Παρισίων και των επαρχιών και αι υπάλληλοι του λογιστικού γραφείου του τμήματος Σηκουάνα ως και αι της κεντρικής διαχειρίσεως παρέχουσιν ημερησίαν εργασίαν διαρκείας έπταώρου. Αι του κεντρικού ταχυδρομείου και του γραφείου του χρηματιστηρίου υπάλληλοι εισί διηρημένοι εις δύο τμήματα: Το τμήμα Α π. χ. αναλαμβάνει υπηρεσίαν από της 7ης π. μ. ώρας κατά το θέρος, από της 8ης κατά τον χειμώνα μέχρι της 10ης 1/2, οτε και αντικαθίσταται υπό του τμήματος Β, όπερ μένει εν τη υπηρεσίη μέχρι της 5ης 1/2 μ. μ. ένα και πάλιν αντικατασταθή υπό του τμήματος Α, όπερ εργάζεται μέχρι της 9ης έσπερινής. Την έπαύριον ή έναρξιν της εργασίας γίνεται από του Β και ούτω καθεξής.

Εν τη κεντρική Διευθύνσει ως και εις το ταμείον των καταθέσεων, αι Κυριαί έρχονται εις το γραφείον την 10ην π. μ. και άπέρχονται την 5ην μ. μ. Η παράτασις της εργασίας κατά τας μεσημβρινάς ώρας ήν λίαν δυσάρεστος διά τας Κυριαίς ή μάλλον διά τόν στόμαχον αύτών. Τοúτο λαβών ύπ' όψει ο γενικός διευθυντής και πατρικώς μεριμνών περί της εύμκρείας του υπό την διευθυσιν αυτού συμπαθιστάτου προσωπικού, ίδρυσε μαγειρεία μεθ' όλων των χειρωδών παραρτημάτων, ως και έστιατόριον, άπερ έθηκεν εις την διάθεσιν των Κυριών υπαλλήλων.

Ο νεωτερισμός ούτος εγένετο δεκτός μετά του ζωηροτέρου ένθουσιασμού παρά των ενδιαφερομένων Κυριών, αιτινες διά του μέσου τούτου ήδυνήθησαν να αντικαταστήσωσι την καταστρεπτικήν διά την υγείαν αύτών ζηροπραχίαν υπό λιτού και υγιους προγεύματος.

Διά τας παοαληπερίας ή διάρκεια της εργασίας ποικίλλει αναλόγως πάντοτε προς την σπουδαιότητα των γραφείων, τας ώρας των άφίξεων και αναχωρήσεων των ταχυδρομείων και τας ανάγκας της υπηρεσίας. Κατά μέσον όρον τά γραφεία ταύτα εργάζονται δέκα ώρας την ήμέραν.

Προσθετόν ότι ή διευθυσιν των Ταχυδρομείων και Τηλεγράφων έχει υπό μελέτην την σύστασιν νέου έν Παρισίαις γραφείου Ταχυδρομείων και Τηλεγράφων, ού άπαν τό προσωπικόν να αποτελεθαι υπό Κυριών.

Μεγάλη Βρετανία.

Η μεγάλη Βρετανία εισήγαγεν επίσης μέγαν αριθμόν γυναικών έν τη τηλεγραφική και ταχυδρομική υπηρεσίη

Αι υπάλληλοι γυναίκες υποβάλλονται εις όλως ιδιαίτερον κανονισμόν ή οι άνδρες.

Ίνα αύται καταταχθώσιν εις τά αποθηματικά ταμεία των ταχυδρομείων υποβάλλονται εις εξετάσεις ως εξής: Καλλιγραφίαν, όρθογραφίαν, άγγλικήν γραμματικήν, έπιστολογραφίαν, αριθμητικήν — τας 4 πράξεις των άκεραίων, κλασμάτων, δεκαδικών και συμμιγών — και γεωγραφίαν.

(έπειτα συνεχείται)

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Εις τά προώρους γεννώμενα έπτάμηνα ή όκτώμηνα παιδιά ή εις τά υποφέροντα έκ κυμάτων του φάρυγγος και άπτερον, ή δια ρινός θήλασις είνε έν χρήσει. Ο τρόπος της παρομοίας θηλάσεως είναι όλως διάφορος της διά του στόματος. Κρατούσι τό βρέφος εις όριζόντιον θέσιν επί των γονάτων, ούτως ώστε ή κεφαλή μετά της βάσεως των ποδών να ώσιν επί της αύτης ίσοϋσους γραμμής. Είτα τη βοηθείη γυναικός τινός πιέζεται ο μαστός, έξ ου έκρέει έντός κοιλιαρίου του καφφέ τό γάλα δι' αυτού δέ αλληλοδιαδόχως έγχύεται από του ενός εις τόνετερον ρώθωνα ή τροφή. Διά των βινικιών κοιλότητων διερχομένη εισπίπτει εις τόν φάρυγγα και οισοφάγον. Η κατάποσις ενεργείται άνευ ούδεμιιάς αντίστασεως, ούδέ την ελαχίστην άπόδοσιν επιφέρει. Δόσεις μικραί προσφέρονται κατά πρότον ανά πᾶσαν ώραν, επαναλαμβάνονται δέ δύο ή τρεις φορές την νύκτα. Εις τούς πρώτους της διαθρέψεως μήνας εξαρκούσι 2 ή 3 κοιλιαρία του καφφέ 15 έως 20 γραμ. γάλακτος ένέχοντα, είτα δέ κατά σμικρόν ή δόσις αύξάνει μέχρις ου φθάσει εις 50 έως 60 γραμμάρια.

Καρτερία Στεργίου

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Γυναίκες συνταγματάρχαι.— Αναγινώσκομεν εις την « Έφημερίδα της Κυβερνήσεως » της Βυρτεμβέργης (Γερμανία) δύο διορισμούς γυναικών έν τῷ γερμανικῷ στρατῷ: Η πριγκίπισσα της Βυρτεμβέργης διορίσθη συνταγματάρχης του 20ου συντάγματος των Ουλάνων.

Η μεγάλη δούκισσα της Ρωσίας Βέρα (Ηιστις) διορίσθη συνταγματάρχης του 19ου συντάγματος των Ουλάνων.

Γάμος υπό κλέμακα.—Οι κάτοικοι της Κιριχμουίρ έν Άγγλίχ είναι άνθρωποι λογιικοί, μη άνεχόμενοι την ελαχίστην παραδοξότητα έν τη πόλει αύτών, πολύ δέ όλιγώτερον την τέλεσιν γάμων δυσκναλόγων. Κατά την Pall Mall gazette κύριος τις εξηκοντούτης άπεφάσισε να νυμφευθῆ μετά νέας εικοσιπενταετίδος. Τοúτο εξηρέθισεν επί τόσον την κοινήν γνώμην, ώστε άπαντες οι κάτοικοι περιεκύκλωσαν την οικίαν, έν ή θά έτελείτο ο γάμος και μανιώδεις έρριπτον λίθους διά των παραθύρων, εις τρόπον ώστε οι νυμφίοι κατέφυγον κάτωθεν κλιμακός τινος, παρ' ήν ούδέν παράθυρον ύπήρχε, όπως τελείωσι τούς γάμους των. Έν προεχωρημένη δέ νυκτι έφυγον λάθρα της πόλεως, διότι ή ζωή του άτυχούς συζύγου διέτρεχε μέγιστον κίνδυνον.

Γυναίκες ειρηνοδίαιτι.—Τριάκοντα τέσσαρες γυναίκες εξελέγησαν κατά τό έτος τούτο ειρηνοδίαιτι των πτωχών εις διάφορα διαμερίσματα του Λονδίνου. Έν Σκωτίχ έπτά Κυριαί κατέχουσιν από διετίας ήδη τοιαύτας θέσεις.

Γυνή αρχιτέκτων.— Αναγινώσκομεν εις Άμερικανικήν τινά εφημερίδα, ότι ή κ. Μπίφεγκτον αρχιτέκτων εις Μινεόπολιν ζητεί προνόμιον έπινοήσεως διά νέον σύστημα σιδηράς οικοδομής εξικνουμένης εις ύψος 120 μέτρων. Τά σχέδιά της, λέγουσιν, είναι τά πρακτικώτερα και τά ώραίότερα υπό αρχιτεκτονικήν έποψιν, ώστε επισύρουνσι τόν θαυμασμόν των διασημοτέρων αρχιτεκτόνων μηχανικών. Συνκιτρισιμός έκ κεφαλαιούχων παρέχει αύτῃ τό αναγκαίον ποσόν προς άνεργεσιν οικοδομής συνισταμένης έξ 28 όροφων.

Νομίζομεν εύκολώτερον είναι να άνεγείρη τις παρόμοιον πύργον Βαβέλ ή να κατοικήσῃ εν τῇ τελευταίῃ αυτού όροφῇ.

Φιλοσοφικόν ώρολόγιον.—Κατεσκευάσθη έν Άγγλίχ παράδοξον ώρολόγιον· αί ώραι αυτού σηκίνονται υπό δύο

προσώπων παριστώτων μητέρα και υιόν. Εις την 1ην πρωινήν ώραν ή μητηρ φαίνεται φέρουσα εις τούς βραχιόνάς της νεογέννητον βρέφος, εις τας 2 τό βρέφος φαίνεται μεγαλειτερον και καθεξής μέχρι της 8ης καθ' ήν τό μικρόν πηγαίνει εις τό σχολειον. Από της 9ης μέχρι της 10ης έσπερινής ο παίς αλληλοδιαδόχως μεταβάλλει ηλικίαν και φαίνεται εις τό τέλος άνήρ. Την 11ην ή μητηρ φαίνεται επί νεκρικῆς κλίνης και ο υίος παρίσταται εις ώριμον ηλικίαν άνδρός και τό μεσονύκτιον μεταλλάσσεται εις υπέργρον.

Τό ώρολόγιον τούτο αναπαρίστησιν έν εικοσιτετραώρω διαστήματι τας διαφόρους εποχάς του ανθρώπινου βίου, έν αλληγορική προς τας ώρας της ήμέρας παραθέσεις.

Γυνή μέλος Άκαδημίας.— Η γυναικεία πρόοδος έν ταις ήνωμέναις πολιτείαις αποβαίνει όσημέραι επικρατεστέρα. Εις την ιατρικήν Άκαδημίαν της Φιλαδελφίας πρώτην ήδη φοράν εξελέγη μέλος αύτῆς γυνή ή Κυρία Βελλέ. Από έπταετίας ή κυρία αύτη επαγγέλλεται διαπρεπώς τόν ιατρόν. Πρὸ τετραετίας δέ εδῆλωσε την υποψηφιότητά της εις την Άκαδημίαν, όπως συγκαταριθμηθῆ μέλος έν αύτῇ, άλλ' οι Κύριοι συνάδελφοί της άντέπραττον πάντοτε. Κατόπιν επανειλημμένων άποτυχιών πρό τινων ήμερών εξελέγει μέλος εις δευτέραν ψηφοφορίαν.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Δ'. Δημοτική σχολή.—Επιτυχῶς διεξήχθησαν αί εξετάσεις της Δ' δημοτικῆς των θηλείων σχολῆς, διευθυνομένης εύδοκίμως υπό της δεσποινίδος Σοφίας Ξόδη, ήτις ούδενός εφείσθη κόπου, όπως ως οσον τε επιτυχέστερον διεξαγάγη την άναθετίσαν αύτῇ εϋθύνην. Άλλά και τό λοιπόν της σχολῆς προσωπικόν υπό του αυτού φαίνεται εμπνεόμενον ζήλου, όθεν και άμέριστα άπνεόμενον τά συγχαρητήρια ήμών προς άπάσας τας κ. κ. διδασκαλίσσας.

24 — ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ — 24

ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΜΩΔΟΥΙ

Και ψυχρῶς υποκλιθεΐσα εξήλθε μη αναμένουσα την άπάντησιν του Δυρουί.

Η Μαρκέλλα πριν ή εξηγηθῆ μετ αυτού ήσθάνετο μόνον άόριστον άντιπάθειαν· ως δέ ειδεν αυτόν επιμεινάντα ή αντιπαθειά της μετεβλήθη εις μισος.

Ο δέ νέος συγκροτούμενος έν φιλεκδικῷ όργῷ χαιρεκάκως μειδιών διελογίζετο. Η θέσις μου είναι δεινότερα άφ' ότι ένόμιζα. Αυτή ή μικρά θά κάμη όπως λέγη. Βεβαίως δέν διακυβεύω την τύχην μου εις την ιδιοτροπίαν της μαθητευομένης ταύτης. Ο Γιλβέρτος είναι τό κάρφος. « Ένόσφ ζῆ δέν υπαυδρένομαι άλλορ ». — Ναι — αλλά και ένδεχόμενον να μη ζήση διά παντός. Έάν εξελπιε... Πρέπει να ιδω τον Δαρτουά. Υπάγω, ειπεν εξελθών.

Ο πόλεμος εξακολουθεΐ.

Ο Αρμάνδος λαβών άπόφασιν να ή προς όλας αυτού τας πράξεις άκριβῆς, συγκρατών μετά κόπου την άγανάκτησιν του, κατόπιν της μετά της Μαρκέλλας συναντήσεώς του,

Ε'. Δημοτική σχολή.—Τό υπό τούς πρόποδας του Λουκαήτου από του παρελθόντος έτους λειτουργούν παρθεναγωγείον τούτο ήνωθη αληθῶς υπό της τύχης. Την πέρυσιν εύδοκίμως θέσασαν τας βάσεις αυτού λογίαν διευθύντριαν κ. Ε. Πετρίδου διεδέχθη κατά τό έτος τούτο, ή γνωστή και επί πολλά κατά συνέχειαν έτη διευθύνουσα εύδοκίμως τά έν Άδριανουπόλει και Θεσσαλονίκῃ τελεία διδασκαλεία θηλείων κ. Άσπασία Γρηγοράκη. Περιττόν να ειπωμεν ότι ή διευθυσιν δημοτικῆς σχολῆς είναι υποβιβασμός διά την κ. Γρηγοράκη, ήτις όμως κατέχει την δύσκολον έπιστήμην να εξαγάη και έκ τών ελαχίστων μεγάλα άποτελέσματα. Τά συγχαρητήριά μας προς την έλλόγιμον Κυρίαν, ως και προς τας μετά μέγαλου ζήλου εκπληρωσάσας τό ήδιον καθήκον κ. κ. συναδέλφους αύτης.

ΣΤ'. Δημοτική σχολή.—Κλείουσι τέλος αί των παρθεναγωγείων εξετάσεις διά της στ' δημοτικῆς σχολῆς, διευθυνομένης υπό της κ. Άννης Σισσώφου, ής αί μαθήτριαι εύστοχώτατα άπήντησαν εις πάσαν ερώτησιν άποτεινομένην αύταις. Και προς την κ. Σισσώφου μετά του λοιπού φιλοτίμου προσωπικού της τά συγχαρητήριά μας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καρ Εί. Δ. Λαλιείδα. Έλήφθη: καταλλήλστατον. Μυριάς εύχαριστίας.—Κορ Π. Χ. Γαλαζιον. Συνδρομηταί νέοι ενεγράψαν: σώματα και άποδείξεις αποστέλλονται.—Καρ Θ. Θ. Κίεθον. Βεβαίως ή μητηρ προσέβατε όμως διότι ή εϋθύνη είνε πολύ μεγάλη.—Καρ Σ. Μ. Ιωάννινα. Άγνοούμεν έντελῶς την συνθήσαν ταύτην· άλλως τε ή λογική την άποδοκιμάζει. Αποφεύγετε τούς νεωτερισμούς, οτινες απόδουσι προς τας αρχάς και τας ιδέας της κοινωνίας έν ή ζῆτε.—Καρ Άγ. Α. Σ. Ζάκυνθορ. Θέλομεν δώσει ήμιν τας ζητουμένας οδηγίας έν προσεχει μελέτη επί του θέματος τούτου.—Κορ Μ. Γ. Ηράκλειον. Έλήφθη: συμμορφωθόμεν οδηγίαις σας. Ποία ή διευθυσιν του περι ου ο λόγος κυρίου ενταύθα.—Κορ Σ. Α. Δεδαγιάς. Χρυσοδαμένο σῶμα άπεστάλη. Ούδαμῶθεν έλάδομεν άποστελλόμενα· φροντίσate παρακαλούμεν συντονώτερον.—Κορ Ι. Η. Δ. Σόφιαν. Πεντόπραχον χρυσόν έλήφθη: τά του παρελθόντος έτους σώματα πολυούται άντι 8 γρ. φρ.—Κορ Δ. Ε. Φιλιππουπόλιν. Νέοι συνδρομηταί ενεγράψαν: συμμορφωθόμεν οδηγίαις σας· γράφομεν.—Κορ Δ. Κ. Κωνσταντιν. Συνδρομητής ενεγράφη: συμμορφώμεθα οδηγίαις σας.—Κας Κας Α. Μ. και Α. Κ. Πατρας. Βεβαίως ανάγκη να έτοιμασθῆτε, διότι θέλετε υποβληθῆ εις εξέτασιν, ιδίως επι-

επορευθη εις τό γραφείον, απαλλαγείς δέ της εργασίας υπήγεν εις αναζήτησιν του Δαρτουά. Τόν εύρε συναρμολογούντα τά μηχανήματά του και υπολογίζοντα τας σχετικὰς διά την έπιπόνησιν του δαπάνας. "Α! Ίδου σε, ειπεν ο Δαρτουά. Τι νεώτερα; Είδες τίν πατέρα;

Και την θυγατέρα ακόμη. Πλήν δυστυχῶς ο μὲν πατήρ επιθυμεί την πραγματώσιν του γάμου, ή δέ μικρά την ματαιώσιν. Τετραγωνικώτατα μοι ειπεν ότι αγαπά τόν Γιλβέρτον και ότι αυτός και μόνος έσεται σύζυγός της. Νόστιμον και αυτό.

Κάθε άλλο παρά νόστιμον, ειπέ σπούδατόν. Πώς! φρονεΐς, ότι θα ένδώσωμεν άπέναντι της αντίστασεως ενός κορασιδίου; Ειπέ μοι, την υποθέσεις άνένδοτον και εις τας ρητάς διαταγάς του πατρός της;

Περί τούτου ούδεμία άμφιβολία, μοι τό ειπε καθαρώς. Έσχεδιάσας καμμίαν διεξοδον διά την περιστάσιν ταύτην;

Ναι, να μονομαχήσω μετά του Γιλβέρτου. Δέν σοι τό συμβουλεύω, διότι ένδεχόμενον να φονεύσης, αλλά και να φονευθῆς.

Και όμως αυτό τό πρόσκομμα πρέπει να εκλείψῃ. Βεβαίωτατα. έπροχωρήσαμεν και εξετέθημεν ήδη αρκετά, ώστε άδύνατον να σταματήσωμεν έν μέση όδῳ. Γνωρίζεις δ' έκ πείρας, ότι δέν έσυνειθισα να άνέχωμαι επί πολύ τούς ένοχλοῦντας με.

Οι όφθαλμοί του Αρμάνδου ήκτινοβόλησαν έκ χαράς. Πώς πρέπει να γίνῃ λοιπόν; ήρώτησε μετά σπουδῆς. Όποιαδήποτε έκ μέρους σου ένεργεια, ίσως δέν ήθελε βῆ

στήσατε την προσοχήν σας εις τὰ μαθηματικά.—*Καρ Ε. Δ. Υπόμνην.* Την περιγραφὴν θὰ δεχθῶμεν εὐχαρίστως πρὸς δημοσίευσιν.—*Καρ Ε. Γ. Πειραιῶ.* Θὰ γράψωμεν καὶ περὶ στολῶν τῶν λουτρῶν, ἕνα σὰς εὐχαριστήσωμεν.—*Καρ Δ. Φ. Σύρον.* Μὴ λησμονήτε ὅτι αἱ ἀρχαὶ τῆς Ἐφημερίδος μας εἶνε ὅλως ἀντίθετοι. Τὸ κακὸν αὐτῶς ἐγκρίται εἰς τὴν ἀνατροπὴν, καὶ εἰς τὴν ἀκηδεύαν καὶ ἀνεκτικότητά τῶν. . . *Καρ Π. Κ. Βουκουρεστίου.* Μυριάς εὐνομιονομαζὶν γράφομεν.—*Καρ Ι. Σ. Βερδιάνοσαν.* Ἐλήφθη Τελευταία φυλλάδιον Πανακλήκης «Ἐστία» δὲν ἐξεδόθησαν Φύλλα ἐπιτηρώθησαν γράφομεν.—*Καρ Ε. Δ. Ὀδησόν.* Ἡμερολόγιον καὶ ποιήματα ἀποστέλλονται εὐχαριστούμεν δι' εὐμενεστάτας κρίσεις.—*Καρ Α. Μ. Ὀδησόν.* Χρήματα ἐλήφθησαν συμμορφωθῶμεν ὁδηγίας σας γράφομεν.—*Καρ Ε. Γ. **. Τὸ ποιημάτων σας ἔχει στροφὰς τινὰς ἐπιτυχίας, ἀλλὰ καὶ ἄλλας ἀτυχίας. Στελεχάτε τι τελευταίον καὶ θέλωμεν εὐχαρίστως τὸ δημοσιεύσει.—*Καρ Α. Π. Κων/πολεῖ.* Ἄγνωστοίμεν τὰ οἰκογενειακά σας, ἄλλως τε καὶ οὔτε κακὸν ἔχομεν οὔτε εἶνε φόβος νὰ ἀποτεινόμεν ἐπιτιμητικὰς ἐπιστολάς. Δὲν ἔχομεν, ἀξιόμα Μέντορος.—*Κορυθαλίδα. Πόρον.* Ἀποῦ φαίνεται τόσον μικροπεπῆς εἰς τὸ ζήτημα τῆς προικῆς, κατεργασμένοι εἰς τοιαύτας γελοίας λεπτομερείας, φερόμεθα ὅτι νυφεύεται μᾶλλον διὰ τὴν προικὰ πρὸς τὸς ὄρατους σας ὀφθαλμούς. Αἱ τοιαύτης φύσεως ἀγοραπωλησίαι ἔχουσι πάντοτε δυσαρτέτους συνεπίαι.—*Καρ Ε. Κ. Ζυρίχη.* Πᾶν ἄλλο ἢ νομικὰ ζητήματα ἔστω καὶ ὑπὸ κυρίας.—*Καρ Ε. Β. Κέρκυρα.* Ζητηθέντες ἀριθμοὶ ἀπεστάλησαν.—*Καρ Δ. Β. Σέρρας.* Μυριάς εὐχαριστούμεν συμμορφωθῶμεν ὁδηγίας σας.—*Καρ Α. Μ. Σέρρας.* Νεῖα συνδρομητρία ἐνεγράφησαν. Σώματα ἀποστέλλονται γράφομεν.—*Καρ Τ. Κ. Μεσολόγγου.* Δυστυχῶς ἡ ἀπροσεξία τῶν τυπογράφων μας κατέστη ἀφόρητος. Εἰς ἰδικὰς μου διατριβάς κατέστρεψαν πολλάκις ὀλόκληρον τὴν ἔννοιαν, ὡς ἐκ τούτου ἠλλάξαμεν τυπογραφεῖον. Διορθωθήσεται.—*Καρ Δ. Μ. Σύριαν.* Ὁ ἀριθμὸς τῶν ζητηθέντων ἡμερολογίων ἦν ἀκριβέστατος. Ἴσως παρέπεσαν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον.—*Καρ Α. Μ. Μόσχαν.* Τὸ ἡμερολόγιόν μας ἐνοεῖ ἐτήσιον προϋπολογισμόν. Ἐπειδὴ ὅμως ἀργὰ τὸ ἀπαιτήσατε, δύνασθε νὰ συντάξῃτε ἑξαμηνιαῖον ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου τρ. ἔ.—*Καρ Γ. Δ. Ρουχτσόκιον.* Ἀναμένομεν ἀπάντησιν εἰς τὴν τελευταίαν ἐπιστολήν μας.—*Καρ Α. Α. Ρουχτσόκιον.* Ἐλήφθη. Ἡ ἀντιπροσωπεῖα μόνον διὰ τὴν ὑμετέραν πόλιν. Ἐνεργήσατε τὰ δέοντα.—*Καρ Ι. Π. Συνδρομητρία* νέα ἐνεγράφη, φύλλα ἀποστέλλονται, γράφομεν.—*Καρ Δ. Κ. Τερρῶσιν.* Τὰ σώματα ἀποστέλλονται μετὰ τῶν ἀποδείξεων εὐχαριστούμεν δι' εὐμενεστάτας κρίσεις.—*Καρ Μ. Δ. Κύθηρα.* Διεκόπη ὡς ἐκ τῆς καθυστερήσεως τῆς συνδρομῆς.

κατ' εὐχὴν. Ἄφες ὅλην τὴν εὐθύνην καὶ διεξαγωγὴν εἰς ἐμέ. Ἀπόφυγε νὰ εὐρεθῆς μόνος μετὰ τοῦ πατρὸς ἐπὶ τινὰ χρόνον καὶ λάβε θέσιν παθητικὴν ἐν ταῖς μετ' αὐτοῦ συνδικαλέξεσιν. Εὐκρινῶς ἐξηγήθη, δὲν ἔχει οὕτω; Ὀπλιτῆτι θάρρος. Ὁ Μωδοῦ δὲν ἐνδίδει εἰς τὴν θυγατέρα του. Ἀνέγνωσας τὰ ἐν τοῖς ἑφημερίσι κυκλοφοροῦντα περὶ ἀγίου Μανδῆ, εἶπεν ὁ Δυροῦ, μετὰ τινὰ διακοπὴν. Δὲν δειλιάς; Πιστεύω, ὅτι θὰ με καλέσωσι ν' ἀπολογηθῶ. Φυσικωτάτη συνέπεια, ἀφοῦ σὺ διεβίβασας τὸ χρῆμα. Μήπως σ' ἀνησυχῆ τὸ τοιοῦτον; Ὅχι, ἀλλ' ἐπέθυμον νὰ ἐτελείωμεν ἡ ὑποθεσίς αὐτή, χωρὶς νὰ με ἀναμίξωσι. Μὴ χειρότερα! καὶ ποῦ βλέπεις τὸν κίνδυνον! Ἄλλως σὺ ἀπολαύεις φήμης εὐπολήπτου καὶ ἐργατικοῦ, εἰς οὐδένα δὲ ἤθελε ποτε ἐπέλθει ἡ ἰδέα νὰ σὲ ἐνοχοποιήσῃ. Ἐνῶ τοιαῦτα τινὰ ἐλάμβανον χώραν παρὰ τῷ Δαρτουῶ, παρὰ τῇ Μαρκέλλῃ ὅλως διάφορα συνέβαινον. Ἐκ τῆς θλίψεως καὶ ἀπελπισίας τῆς ὑπέστη νευρικὴν ταραχὴν, ἡ μικρὰ τῆς καρδία συνεσφίγγετο πάλλουσα. Δειλιά, θλίψις, ἔρωσις, ἐνέργεια, ἀπόφασις ἐν αὐτῇ ἐκυλινδοῦντο καὶ συνεστρέφοντο. Ὁ μετὰ τοῦ Ἀρμάνδου διὰ λόγους τῆς ἀρκετῆς τὴν διεφώτιζε περὶ τοῦ κινδύνου ὃν διέτρεχεν, ἡ δὲ παντελής τοῦ Γιλδέρτου ὕλική καταστροφὴ τῷ ἀφῆρει πᾶσαν ἐλπίδα. Ἀντιμετωπίσασα ὅλας τὰς ἐνδεχομένας φάσεις, εἰς ἃς ὑπεβάλετο ἡ εἰς τὸ μέλλον θέσις τῆς καὶ αἰσθανομένη ἐν ἑαυτῇ ἰσχύν, ὅπως ἀντεπεξέελλο κατὰ τούτων, διηυθύνθη εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ πατρὸς τῆς, ὅπως ἐξηγήθη δι' ὑστάτην μετ' αὐτοῦ φωνήν.

LE MATINÉES ESPAGNOLES
NOUVELLE
REVUE INTERNATIONALE EUROPÉENNE
MADRID BARRON STOCK PARIS
Paseo de la Castellana Prix 3 fr. 23, bou. Poissonnière

11 VOLUME SOMMAIRE DU N° 13 1 SEMESTRE
15 Juillet 1888
Portrait de RIOS ROSAS

Gambetta et Bismarck — A. Tournier. — Grandes Dames et femmes de lettres — E. Asse — Apres Sadowa — Léonce Détroyat. — Un capétien — J. Cornély — Correspondance diplomatique de M. de Bismarck — Le Général Turr. — L'Art et les Lettres en Espagne — H. Giner de Los Rios. — Rios Rosas — L. de R. — L'Encyclique Libertas — Dom Pasquino. — Courrier de Lisbonne — Guiomar Torrèzao — Poésie — Marie-Létilia de Rute. — Le Rendez-vous — Louis Jourdan, député. — Courrier de Pétersbourg — Avoisse — Le Mouvement littéraire dans l'Amérique du Sud — Alberto del Solar. Americanisme — Sébastien Lorente — Quelle journée — Estudio de Blasco — Quinzaine musicale — Oscar Comeltant. — Pariement espagnol — Luis de Rute. — Chronique international — Maria Letizia de Rute. — Le Théâtre — Armand Silvestre — Paris au jour le jour — Jehan Soudan. — Les Livres — P. — Chronique élégante — Papillonne.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Τὰ εὐεργετήματα τῆς Ζακχάρως. — Εἰς πόλεις, ὅπου ὡς παρ' ἡμῖν ὁ ἀτμοσφαιρικός ἀήρ εἶνε κοινορτώδης, συμβαίνει ὡς ἐκ τῆς εἰσπνοῆς τοῦ κοινορτοῦ ν' ἀποκτῆ τις χρονίως τοῦ λαμοῦ παθήσει. Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν δυσαρτέτων αὐτῶν συνεπειῶν λαμβάνει τις ἐκάστοτε 1 ἢ 2 κοχλιάρια κοινοποιουμένης Ζακχάρως, δι' ἧς καθαιρέται ὁ λάφυγξ καὶ ἡ ἀφορμὴ τοῦ νοσήματος ἐκλείπει.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Κομπούστα ροδάκινα. — Λάβεται μίαν ὀκτὴν Ζακχάρως καὶ ἴσην ποσότητα ροδακίνων, τὰ ὅποια ἀποῦ καθαρίσῃτε καλῶς, βίπτετε ἐντὸς ἴσης ποσότητος ὕδατος μετ' ἑκατὸν δραχμίων οἴνου ἐρυθροῦ. Τὰ ἀρίστεα νὰ βράσωσιν ὀκτὸ ὡροὶ καὶ ἅμα τὸ σιρόπιν ὀκτὸν ἀποσύρετε καὶ σερβίρατε.

Ὁ κ. Μωδοῦ ἀπησχολημένος εἰς τοὺς ὑπολογισμούς τῆς νέας ἐφευρέσεως καὶ τὴν σύνταξιν προικίου ἐγγράφου διὰ τὸν μελετώμενον γάμον δὲν ἤκουσε τὴν Μαρκέλλαν εἰσελθοῦσαν. Ἀποθέσας μάλιστα τὴν γραφίδα ἤρχισεν ἀναγινώσκων σιγῆλῶς τὸ περιεχόμενον, ὅπως ἀντιληφθῆ πιστῶς ὅλων τῶν ὀρισμῶν. « Ἀθροιστικὸν ἔρθερον εἶπε καὶ ἤρχισε παρκακτιῶν τὴν ἀνάγνωσιν. » Συνεφωνήθη ὅτι αἱ 300,000 προῖξ τῆς θυγατρὸς μου, προερχόμεναι αὐτῇ ἐκ κληρονομίας τῆς περιουσίας τῆς μακαρίτιδος σοφίγου μου, — ὧν τὸ κῆρος ἀνομολογεῖ ἰδιαιτέρα συμβολαιογραφικῆ πράξις — θέλουσι μένει κατατιθέμενα εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ οἴκου Μωδοῦ, γαμβροῦ καὶ ἑταιρία, γρησμοποιηθῆ δὲ εἰς πολυπλοκασμῶν τῶν ἐκ τῆς Ζακχάρως ἐσόδων.

Ἡ Μαρκέλλα εἶχεν ἀκροασθῆ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην. Αἰσθανθεῖσα δὲ ἐξανισταμένην τὴν ἀξιοπρέπειάν τῆς, διότι διὰ παρομοίου τυραννικοῦ τρόπου διέθετον τὰ κατ' αὐτήν, πάτερ, εἶπε, δικηόψασα αὐτὸν ἀποτόμως, μὴ βιάζῃσθε τόσον καὶ εὐαρεστηθῆτε παρακαλῶ νὰ με ἀκούσητε. Ἀπὸ χθὲς τὰ σχέδια ἡμῶν ὑπέστησαν ποιᾶν τινὰ μεταβολήν. Ἐμαθον τὴν καταστροφὴν τοῦ κ. Βερνιέ καὶ εἶδον τὸν κ. Δυροῦ προέκυψε δὲ τὸ ἐξῆς: Μέχρι χθὲς ὁ κ. Δυροῦ μοι ἦτο ἀδιάφορος, σήμερον μοι εἶναι ἀπεχθής. Ὡς πρὸς τὸν κ. Βερνιέ, ἐπειδὴ ἡ πρόσφατος συμφορὰ ἐπήνεγκε τὴν κατάπτωσίν του, δύναμαι νὰ περιμείνω μέχρις ὅτου κοινωνικῶς ὀρθοποδήσῃ. Ἡ ἀτομικὴ του ἀξία τῷ ἐξασφαλίσει βέβαιον μέλλον. Ἡ μόνη χάρις, ἣν σὰς ζητῶ εἶναι νὰ παραιτηθῆτε τῆς ἰδέας τοῦ νὰ μοι ἐπιβαλλῆτε τὸν Δυροῦ ἢ πᾶντα ἄλλον. Οὐδέποτε ἤθελον συγκατατεθῆ νὰ φέρω ἄλλο ὄνομα ἀπὸ τοῦ κ. Βερνιέ.